

„ANTONI VAN LEEUWENHOEK”.

Vereeniging voor Aquarium- en Terrariumliefhebbers te Rotterdam.

Vergadering op Zaterdag 29 April in het vereenigingslokaal Hotel Coomans.

ONDER de ingekomen stukken viel te vermelden een proefnummer van »Die fremdländischen Zierfische« door Dr. F. Reuter, met medewerking van Dr. W. Wolterstorff, redacteur van de »Blätter«. Dit prachtwerk, eenig in zijn soort, brengt in iedere maandelijksche aflevering een tiental losse cartons. Elk dezer cartons, die later tot een atlas vereenigd worden, behandelt een vischsoort, geeft van het dier een zeer goede afbeelding in driekleurendruk of zwart naar fotografie en vermeldt alles, wat omtrent den visch bekend is, naamsverklaring, afkomst, beschrijving, geslachtskenmerken, temperatuur, voedsel, teelwijze, grootbrengen der jongen, bijzondere eigenschappen en een verwijzing naar de literatuur. Waar dit werk door een ontwikkeld liefhebber met behulp van een vakgeleerde wordt uitgegeven, is er alle reden iets buitengewoons te verwachten, waarvan trouwens de eerste aflevering bewijzen te over geeft. Van deze uitgave, die in 30 à 40 afleveringen compleet zal zijn en die onzeh leden tegen verminderden prijs geleverd wordt, werden staande de vergadering dertien exemplaren besteld.

Het literatuuroverzicht bracht weinig nieuws. Daar de referent over »Blätter« afwezig was, werden alleen eenige artikelen uit »Wochenschrift« besproken. Zoo o. a. de vele berichten over *Rasbora heteromorpha*, een heerlijk gekleurd vischje uit Malakka, dat sedert zijn invoering al heel wat pennen in beweging gebracht heeft. Of men alleen mannetjes heeft geïmporteerd of dat de dieren in onze aquariums iets missen, in ieder geval de teelt is in die vele jaren niet gelukt. Nu worden echter teelresultaten gemeld. Mocht dit geen valsch gerucht zijn, dan hopen we het diertje, dat nu nog 30 à 40 Mark geldt, spoedig tot aannemelijken prijs te kunnen aanschaffen. Ook de *Acara thayeri*, een Cichlide uit Z. Amerika, belooft iets voor de toekomst.

Onder de uit Hamburg afkomstige importvisschen bevond zich o. a. in blakenden welstand de beroemde *Pantodon buchholzi*, de vliedervisch. Majestueus zweefden deze zonderling gevormde dieren in de bovenste waterlagen, wiegelend op hun breed uitgespreide borstvinnen. Een even merkwaardig als schoon gezicht!

Nadat nog een onzer leden, aan de hand van een tijdschrift op scheepvaartkundig gebied, gesproken had over aangroeiingen aan zeeschepen, een en ander door illustraties opgeluisterd, werden mededeelingen gedaan omtrent circuleerende lectuur en beschikbaar gestelde vereenigingsvischjes, terwijl de rest van den avond aan meer interne aangelegenheden gewijd werd.

VRAGENBUS.

Troebel worden van het aquariumwater (vervolg).

Behalve door het voer kan men nog van buiten af het water verontreinigen door waterplanten en door den bodemgrond.

Voor het verwarmde aquarium zal men in de meeste gevallen wel warmwaterplanten gebruiken en, tenzij deze uit verdachte aquariums afkomstig zijn, is er tegen onmiddellijke inplanting geen bezwaar. Wil men inheemsche planten gebruiken, dan dienen er eenige voorzorgsmaatregelen genomen te worden. Het eenvoudigst is de planten eenigen tijd in een kopersulfaat-oplossing te leggen 1 op 250.000, om te beginnen liever te slap dan te sterk, anders moeten de planten zelf er aan gelooven. Dit goedje doodt in korten tijd alle kiemen die zich aan de planten bevinden en reinigt ze tegelijk van alle wieren. Veel plezier zal men

overigens niet van onze slootplanten belevens, ze kunnen slecht warmte verdragen, maar daarover later.

Voor bodemgrond zijn al heel wat recepten gegeven. Gemakkelijk en goed is zuiver zand, grof of fijn, al naar verkiezing. Ik prefereer zoogenaamd metselzand. Het is vlugger gezuiverd en vliegt niet bij de geringste beweging van de visschen in de buurt van den bodem in stofwolken omhoog. En als dat zand niet al te grof is, kunnen de meeste planten er in groeien, vooral groote waterpest (*Elodea densa*) en de buitenlandsche vederkruidsoorten (*Myriophyllum*), die wel in de eerste plaats in aanmerking komen. Planten, die bepaald aarde verlangen, zet ik in een stekpotje of als het uitloopvormers zijn (*Vallisneria*, *Sagittaria*-soorten) in zaibakken. Daarin een mengsel van gelijke deelen aarde (uit molshoopen), turf en zand en het geheel met een flinke zandlaag overdekken. Daardoor vermijdt men bij bodemverwarming het afsterven der wortels en bij een groote schoonmaak licht men eenvoudig de potten of bakken uit het zand, dat daarna afzonderlijk gereinigd wordt. Voor men de turf fijnmaakt om ze onder de andere ingredienten te mengen, moet ze eerst eenigen tijd onder water gezet worden, anders komt ze steeds aan de oppervlakte drijven.

Om nu den bodemgrond te reinigen, handel ik als volgt. Zand wordt eerst door een zeef van grove onreinigheden ontdaan en daarna in een ijzeren pot goed verhit. Dan laat ik er flink de kraan oploopen, onder voortdurend omroeren, tot het water een heldere kleur behoudt. Aarde en turf zullen waarschijnlijk geen parasieten uit het water herbergen, maar een zachte verwarming (bijv. tot 80° C.) zal de voedende bestanddeelen niet vernietigen en eventueele ongerechtigdheden doden. Neemt men gedroogde bagger als bodemgrond (waterlelies), dan is deze behandeling volstrekt noodig.

Alleen turf te gebruiken kan ik niet aanraden, ook al is ze geprepareerd. Vooral bij verwarming van den bodem ontwikkelen zich maar al te licht schadelijke gassen, die ons aquarium spoedig in een vischkerkhof veranderen.

Rotterdam, 2e Middellandstr. 34.

P. HANNIK, *Secretaris*.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

LITERATUUROVERZICHT.

Die Natur bekümmert sich nicht um irgend einen Irrtum; sie selbst kann nicht anders als ewig recht handeln, unbekümmert was daraus erfolgen kann. Darum ist er das höchste Glück bei seiner Naturforschung sich mit der Natur eins zu wissen, in der Natur aufzugehen, und erst aus dem grossen Natur ganzen seine Persönlichkeit wieder herauszugewinnen. Prof. MAGNUS.

Den vorigen keer kondigde ik *Graeser's Zug der Vögel* aan. Genoemde schrijver oppert een in mijn oog uiterst bruikbare werkhypothese: dat het n.l. even goed kan, volgens de natuurfeiten, die we bezitten, ja dat het zelfs nog waarschijnlijker is dat de standvogels zich uit de trekvogels hebben ontwikkeld dan omgekeerd, of dan de veronderstelling dat beide groepen onafhankelijk van elkaar hebben gestaan). Heden wil ik attent maken op het eenige jaren geleden verschenen uiterst gewichtige »Preisschrift« van *Hans Duncker: Wanderzug der Vögel*. Jena 1905, f 2,60. De schrijver geeft achteraan ook een literatuurlijst van 280 nummers, ingedeeld naar de landen. Dit geschrift is werkelijk een alles omvattende studie over het onderwerp; zeer zeker, men kan langer over alles uitweiden, dan hij doet op zijn 120 pagina's, maar of men dan meer weet?

In *Roosevelt's* laatst aangekondigde werk »*African Game Trails*« komt een heel interessant aanhangsel voor Appendix E: *Protective Coloration*, dat door iedereen dient gelezen te worden. Schrijver valt n.l. de theorie over de schutkleuren aan, naar aanleiding van zijn eigen oogervaringen op zijn jongste Afrikaansche reis. Grootendeels behandelt Roosevelt in dit aanhangsel tevens een prachtwerk, dat pas over dit onderwerp is verschenen en dat ik daardoor